

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnej **A., spoločnosť s ručením obmedzeným**, so sídlom v B., **o vymoženie 1 201,22 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1 Er 139/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L., so sídlom v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. júla 2009 sp. zn. 2 CoE 27/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením zo 7. apríla 2009 č.k. 1 Er 139/2004-42 exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. L. zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že nebol zistený žiaden majetok povinnej. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 56,10 € do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 30. júla 2009 sp. zn. 2 CoE 27/2009 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor z dôvodu, že mu postupom súdov bola odňatá možnosť konať pred súdmi (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ako aj z dôvodu, že súdy mu rozhodnutiami spôsobili škodu na majetku ako tretej osobe, ktorá nie je účastníkom konania vo veci samej a nepriamo ho zaviazali uhradiť ostatné trovy exekúcie.

Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že niektoré úkony, ako napr. vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie, vypracovanie časovej špecifikácie, usporiadanie a príprava spisu na predloženie súdu a iné, sú nedôvodné a nepreukázané; tieto úkony boli riadne preukázané už aj tým, že exekučný spis bol predložený súdu, a ak by tieto úkony nevykonali, návrh na zastavenie exekúcie by sa nedostal na súd. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Oprávnená a povinná vyjadrenie k dovolaniu súdneho exekútora nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia; prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky 1 a 2 neplatia, ak ide (mediiným) o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa

návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľ namieta vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa nepriznávajúce mu náhradu trov exekúcie a náhradu trov odvolacieho konania. Podľa názoru dovolateľa mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti pred súdom konať sa ale rozumie závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatie možnosti konať pred súdom nemožno vidieť v právnych záveroch, ku ktorým súdy dospeli pri posudzovaní dôvodnosti dovolateľom uplatneného nároku na náhradu trov exekúcie. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti

a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo ním súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť, ani procesné práva účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutia založili na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací súd rozhodnutia z tohto aspektu neposudzoval), neodňali tým súdnemu exekútorovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodit' ani z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Keďže dovolanie odmietol z procesných dôvodov, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Náhradu trov dovolacieho konania súd účastníkom nepriznal, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková